RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.912 van 6 juni 1996
in de zaak A. 67.447/VII-13.678.

In zake : de gemeente KRUISHOUTEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VERROKEN,
kantoor houdende te OUDENAARDE,
Hoogstraat 38

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

tussenkomende partij :

de b.v.b.a. CNOPOL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FRANCIS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat K. VERROKEN op 5 februari 1996 namens de gemeente KRUISHOUTEM heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 2 december 1995 waarbij de beroepen van o.m. het college van burgemeester en schepenen van Kruishoutem tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 1 juni 1995 tot het verlenen aan de b.v.b.a. CNOPOL van de milieuvergunning om te Kruishoutem een kippenkwekerij uit te breiden met o.m. 66.000 braadkippen en 800 m³ mestopslag tot een capaciteit van 85.000 kippen, ongegrond wordt verklaard en het

beroepen besluit wordt bevestigd, m.d.v. dat de vergunning wordt geweigerd voor de opslag van 800 m³ mest;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 mei 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VERROKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat E. VAN ACKER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat E. FRANCIS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 11 maart 1996 de b.v.b.a. CNOPOL heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat het bestreden besluit aan de verzoekende partij is betekend met een op 5 december 1995 ter post afgegeven aangetekende zending welke ten vroegste op woensdag 6 december daaraan volgend kan zijn ontvangen; dat het op maandag 5 februari 1996 ingediende beroep tijdig is ingesteld; dat de desbetreffende exceptie van de verwerende partij ongegrond is;

Overwegende dat zowel de verwerende als de tussenkomende partij opwerpen dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar vordering;

Overwegende dat uit de hierna volgende behandeling van het door de verzoekende partij aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt dat ook deze exceptie niet opgaat;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij erop wijst, samengevat, dat het "tot de bestuursopdrachten van een gemeente (...) behoort dat zij het algemeen belang, de bescherming van de veiligheid van haar inwoners en hun gezondheid bewaakt", dat zij "in een tijdsspanne van slechts enkele jaren een spectaculaire stijging van de mestdruk op haar grondgebied heeft moeten ondergaan", dat zij in de regeling van het milieuvergunningsdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan als gemeentelijke overheid deelneemt aan het beleid en in die zin gerechtigd is om

op te komen tegen de bestreden beslissing; dat zij voorts uiteenzet wat volgt :

> "Dat het moeilijk te herstellen nadeel er verder in bestaat dat er t.a.v. de gemeenschap, meer specifiek de buurtbewoners - die massaal, doch volstrekt genegeerd, bezwaar hebben aangetekend tegen de inwilliging van de milieuvergunning - onmiddellijk ernstig nadeel zal optreden, onder de vorm van overlast allerhande, nu - zoals infra mogen blijken - objectief moet vastgesteld worden dat de milieuvergunningsaanvrager zelfs niet kan voldoen aan sommige opgelegde voorwaarden onder andere omdat de aanvrager eigendoms- en/of gebruiksrechten ontbeert op voldoende grond, waaronder het opgelegde groenscherm, bij gebreke aan eigendoms- en/of gebruiksrechten op de gronden die het bedrijf omringen. Overigens (in de marge) rijst de vraag naar de effectiviteit van dit groenscherm ter bestrijding en voorkoming van de nadelen waarnaar de onderscheiden bezwaarschriften verwijzen ...
>
> In dit verband dient opgemerkt dat, bij uitvoering van het bestreden Ministerieel Besluit, er minstens voor vele jaren opzichtens het algemeen belang een toestand zal ontstaan die, met terugwerkende kracht niet kan teniet gedaan worden.
>
> Dit laatste geld des te meer nu het de vrij constante rechtspraak van de Raad van State is dat de Raad van State van oordeel is dat de afbraak van een bouwwerk - ook de bouwvergunning wordt uitvoerbaar ingevolge het Ministerieel Besluit van 02/12/1995 - steeds erg onzeker is.
>
> Dat het precies een van de middelen tot nietigverklaring is dat de inplanting van de voorgenomen industriële bedrijvigheid volstrekt onverenigbaar is met het omgevende leef- en woonklimaat en met het geëigende karakter van de gemeente";

Overwegende dat het nadeel dat de buurtbewoners zouden ondervinden van het bedrijf in kwestie, niet in aanmerking kan worden genomen omdat het niet de verzoekende partij zelf treft; dat, voor het overige, met haar betoog de verzoekende partij - die een overheidsbestuur is - enkel aantoont dat zij een belang heeft, niet dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar persoonlijk een nadeel zou kunnen berokkenen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek van b.v.b.a. CNOPOL om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J.	VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D.	VERBIEST,	staatsraad,
	R.	STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **J. VERMEIRE.**